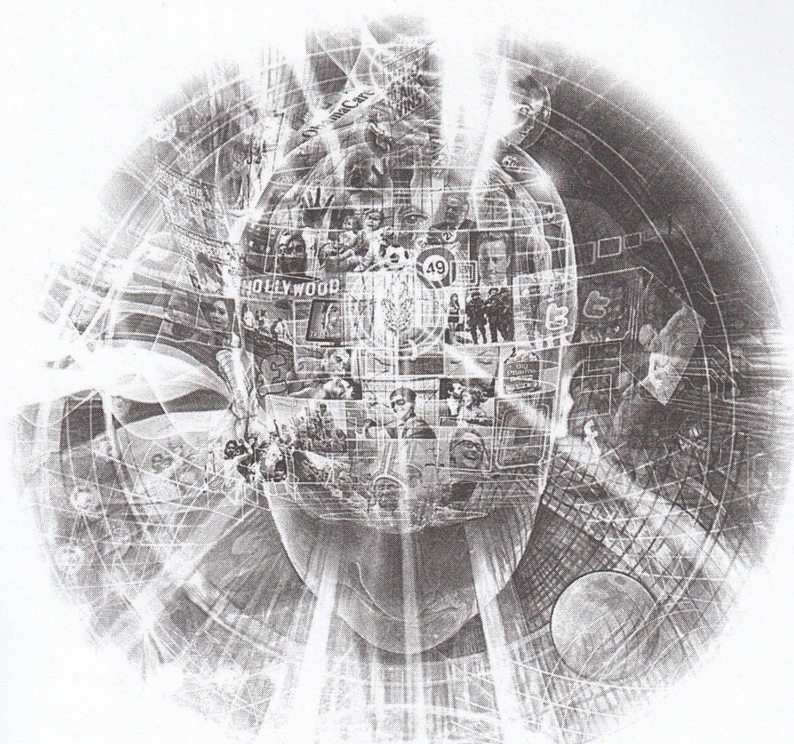
Eul fantomă

(Și cum să-ți descoperi adevăratul eu)

Traducere: Nicoleta Luca

DAVID ICKE

CUPRINS

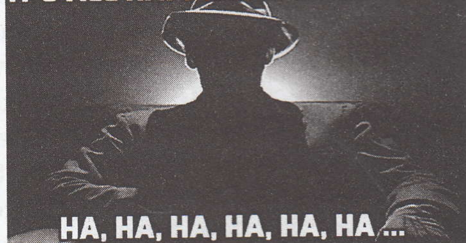
CAPITOLUL UNU

Ultima întrebare

Dacă nu schimbi direcția, vei ajunge în locul spre care te îndrepți.
- Lao Tse

Pare ciudat să încep cu „ultima întrebare" dar, ca de obicei în cazul societății umane, este exact invers. Ai observat acest fapt? Mereu și mereu, adevărul se dovedește a fi inversul a ceea ce am fost făcuți să credem. Este foarte evident, atunci când privești lumea, că punctul de pornire cel mai eficient pentru a descoperi misterele vieții este să iei tot ce ai fost învățat și pur și simplu să-l privești invers.

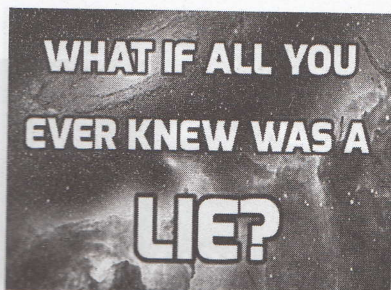
Vor exista și situații în care această tehnică nu funcționează – dar mult, mult mai multe în care o face. Au trecut deja două decenii și jumătate de când dezvălui minciunile și înșelăciunile pe care „Sistemul" le prezintă ca fiind „adevăr", și însăși baza muncii mele a constat din analizarea „realității" acceptate și percepute din toate unghiurile, în aproape orice domeniu al vieții. Sistemul este o structură de înșelăciuni și control creată de o forță ascunsă, despre care voi vorbi în detaliu mai târziu. Până vom ajunge acolo, mă voi referi la forța ascunsă sau Mâna Ascunsă care se află în spatele a tot ce pare la prima vedere evenimente întâmplătoare și fără legătură între ele (Fig. 6). Se spune că noi vedem de fapt lumea cu susul în jos și că creierul o întoarce în poziția corectă. Iar ceea ce fac eu, cel puțin simbolic, este să o întorc în poziția corectă. Așa se petrece când redobândești controlul asupra propriilor tale percepții – vezi că tot ce ai fost făcut să crezi este o inversare a ceea ce este de fapt. Această carte explică

TOTUL SE PETRECE LA ÎNTÂMPLARE? HA, HA, HA…

Figura 6: Lumea este controlată de cei pe care nu îi vedem niciodată.

de ce se petrece așa și care este amploarea și natura controlului colectiv al umanității. Eu am început această aventură – cel puțin conștient – în 1990, încercând să stabilesc de ce dovezile despre natura realității erau ignorate de „educație", mass-media și de societate în general. Oamenii erau bombardați cu „știința" care afirmă că nu există nimic în afară de această lume și așa-zisul ei opus polar, religiile de tot felul; dar unde erau dovezile tot mai numeroase care explicau realitatea într-un mod care le „demola" pe amândouă? Nu numai că astfel de informații nu erau predate în școli și erau rareori explorate de mijloacele mass-media, dar erau de asemenea subiectul unor acțiuni reflexe de respingere și ridiculizare. Concepte fantastice și potențiale consecințe pentru umanitate erau reduse la discuții despre „omuleții verzi" sau de genul: „Hei, Cutare crede în fantome – ce prost." Toate acestea nu aveau nici un sens pentru mine și am vrut să aflu ce se petrecea, pentru că în mod clar ceva era acolo. Acesta a fost începutul unei călătorii fantastice a descoperirii de sine și colective care a făcut ca un lucru să fie foarte clar: umanitatea trăiește o Minciună atât de mare, atât de totală și atotcuprinzătoare, încât Minciuna este percepută ca adevăr universal – de genul „toată lumea știe asta" (Fig. 7). Promovarea și impunerea Minciunii, atât ca amploare cât și ca profunzime, este în mod clar sistematică. Nu am ajuns la ea printr-un simplu accident; ea a fost plănuită în mod deliberat. Oamenii nu cunosc adevărata natură a realității pe care o trăiesc pentru că din culise acționează o forță ascunsă care nu *vrea* ca ei să știe. Având în vedere că această forță controlează „educația", mass-media, „știința" și religia, întrebarea mea de început cu privire la motivul pentru care dovezile despre realitate sunt înăbușite, a primit repede un răspuns; dar au urmat multe altele, multe revelații și înțelegeri pe măsură ce punctele au început să se unească, pentru a forma o imagine extraordinară. Am descoperit că întreaga societate umană este o realitate falsă, simulată de un „computer", dar pe care oamenii o consideră a fi „reală", și că lumea e un Alcatraz *[considerată a fi cea mai sigură închisoare din lume – n. tr.]* planetar, pentru că așa s-a vrut să fie. Nu trăim într-o închisoare? Atunci

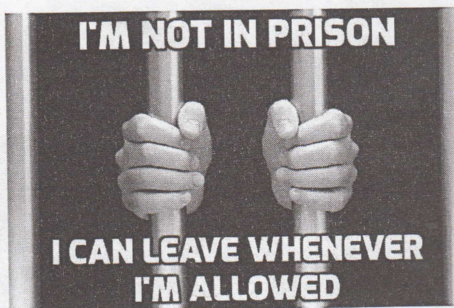

DAR DACĂ TOT CE ŞTII E O MINCIUNĂ?

Figura 7: „Toată lumea știe" – de fapt nimeni nu știe nimic.

de ce marea majoritate a oamenilor fie fac ceea ce nu vor, fie nu fac ceea ce vor să facă? De ce ceasul deșteptător de dimineață este întâmpinat la nivel universal cu regret și nu cu bucuria începerii unei noi zile? De ce 35% dintre cei întrebați într-un sondaj de opinie britanic au spus că serviciul pe care îl au nu are nici un rost? Comicul american George Carlin spunea:

> O, nu-ți place serviciul pe care îl ai? Există un grup de sprijin pentru asta. Se numește toată lumea și se întâlnesc la bar.

De ce oamenii își petrec săptămâna gândindu-se la week-end, în timp ce copiii abia așteaptă sunetul clopoțelului care îi anunță că paznicii îi lasă liberi „până mâine"? Chiar și atunci aceste concepte de libertate temporară sunt mai degrabă relative decât reale. Am văzut pe internet această glumiță: „...Du-te la muncă, căsătorește-te, fă copii, poartă-te normal, mergi pe trotuar, uită-te la televizor, respectă legea, fă economii pentru bătrânețe, și apoi repetă după mine... sunt *libeeeer*" (Fig. 8). Cum poate fi cineva liber, nu contează ce face, dacă nici măcar nu știe cine este, unde se află sau „de unde vine?" Esențială pentru perpetuarea controlului mental în masă este credința într-un eu fals – Eul Fantomă (Fig. 9). Ceea ce crezi că ești nu ești deloc *tu*. Este numai acel „tu" care ai fost manipulat și programat să *crezi* că ești, în interesul unui stat-închisoare global. Numai când vei începe să ieși din Eul Fantomă vei putea vedea că Pământul e o închisoare. Eul Fantomă este o construcție, o plăsmuire a percepției manipulate. La baza oprimării umane se află inocularea credinței că „tu" ești Eul fantomă. Definiția termenului „fantomă" surprinde esența Eului Fantomă: „Ceva ce noi credem că am văzut, auzit sau simțit, dar care nu are o realitate fizică; nălucă, vedenie"; „O imagine care apare numai în minte; iluzie"; „Fictiv sau inexistent, adesea când există intenția de a înșela"; „Care este considerat real, deși este iluzoriu." Eul Fantomă este o versiune a identității noastre care a fost creată prin numele

NU SUNT ÎN ÎNCHISOARE. POT SĂ PLEC ORICÂND MI SE PERMITE

Figura 8: Oamenii sunt prizonieri care se cred liberi.

pe care îl avem, țara, rasa, cultura, sistemul de credințe religios/științific, istoria familială, povestea vieții, educație/media. Aceste surse de informații și percepții dictează sentimentul a ceea ce oamenii cred că sunt. Ele focalizează atenția oamenilor aproape exclusiv pe cele cinci simțuri și astfel devenim izolați de înțelegerea, cunoașterea și conștiința expansionată a Sinelui Infinit de dincolo de trup care poate vedea, percepe și înțelege ceea ce nu poate Eul Fantomă. Sinele Infinit ne vorbește prin intuiții și cunoaștere, o stare de conștiință dincolo de gânduri și de percepțiile limitate ale celor cinci simțuri. Dacă ne pierdem legătura cu Sinele Infinit devenim izolați în Eul Fantomă și singura noastră sursă de informații și înțelegere pentru a ne regla viața și lumea este Sistemul sub forma „educației," mass-mediei, științei și a altor instrumente ale realității controlate de cele cinci simțuri (Fig. 9). Noi suntem destinați să rămânem conectați la Sinele Infinit pentru a fi *în* această lume, dar nu complet *în* ea, în ceea ce privește percepția noastră asupra realității (Fig. 10); dar marea majoritate a oamenilor sunt manipulați pentru a sfârși într-o bulă izolată de conștiință și identitate de sine – Eul Fantomă (Fig. 11). Odată prinși în ea, ei trăiesc o identitate care îi menține captivi într-o percepție limitată a lui „eu nu pot", „bietul de mine" și o stare de neputință pentru toată viața. Dacă rămânem conectați cu Sinele Infinit, vedem lumea așa cum este ea în realitate (Fig.

EUL FANTOMĂ

Figura 9: Sunt o mască, deci exist.

CONȘTIINȚĂ INFINITĂ TRUP-MINTE

Figura 10: Aceeași „lume", dar percepții foarte diferite dacă rămâi conectat la Sinele Infinit sau devii izolat în Eul Fantomă.

12). Atunci când pierdem această legătură, vedem lumea așa cum *ni se spune* că este. Tărâmurile Sinelui Infinit sunt din plin descrise în experiențele la granița dintre viață și moarte și de persoane care au fost eliberate de miopia sistemului Trup-Minte a Eului Fantomă. Cineva spunea despre experiența extracorporală:

> ...totul de la începuturi, nașterea mea, strămoșii mei, copiii mei, soția mea, totul îmi apărea simultan. Vedeam tot ce era în legătură cu mine, și în legătură cu cei din jurul meu. Vedeam tot ce gândeau ei, ce gândeau atunci, ce s-a petrecut înainte, ce se petrecea acum. Nu există timp, nu există secvențialitate a evenimentelor, nu există limitare cu privire la distanță, timp, sau loc. Puteam fi oriunde voiam să fiu simultan.

Acesta este Sinele Infinit (sau o parte din el) și în majoritatea oamenilor el a fost redus la tăcere în scopuri de control în masă de o forță pe care o voi dezvălui. Odată ce atenția este închisă doar în Eul Fantomă, fără o altă perspectivă, devenim ca niște bebeluși în fața tiraniei acestei forțe ascunse care a creat și controlează societatea umană în care trăim

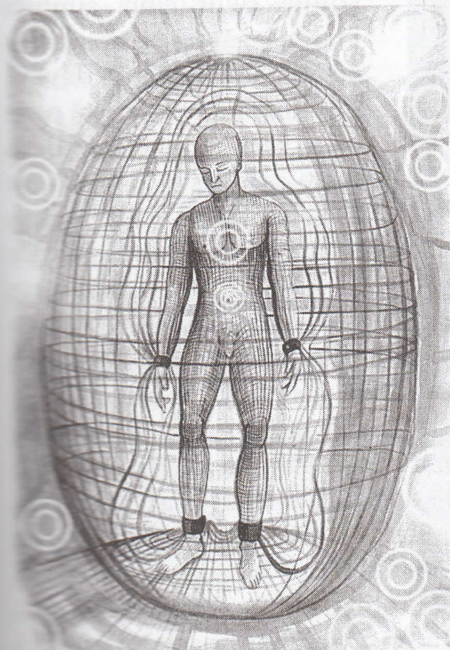

Figura 11: Minte închisă, lume închisă.

Figura 12: În lume, dar nu aparținând ei.

Figura 13: Un val și creasta lui sunt același ocean în forme diferite.

astăzi. Eul Fantomă nu este ceea ce suntem, ci doar ceea ce *experimentăm*. Faptul că le confundăm pe cele două (și suntem manipulați să o facem) se află la baza controlării populației, a limitărilor programate și a percepției globale de neputință a „bieților de noi." Conștiința Infinită poate fi asemănată cu un ocean, iar conștiința celor cinci simțuri cu creasta unui val sau un punct de atenție din ocean (Figurile 13 și 14). Când conștiința celor cinci simțuri pierde legătura cu oceanul și acționează izolată, devine un Eu Fantomă. Există o zicală care spune: „Vedem toate care ne înconjoară nu așa cum sunt, ci așa cum *suntem*." Totul este percepție și de aici provin toate comportamentele și ceea ce vom face sau nu. Explorarea sinelui și a realității se află foarte jos pe lista de priorități a oamenilor. *Cine sunt eu?* Aceasta este adesea ultima întrebare, și nu prima, așa cum ar trebui să fie. Ea se află mult în urma unor întrebări aparent esențiale ca: Ce serviciu să-mi aleg? Ce haine să port? Ce telefon să-mi cumpăr? Cum să fac o grămadă de bani? Unde să mă duc sâmbătă seara? Chiar și sportul este, pentru mulți, o prioritate cu mulți ani lumină înainte de „ce este realitatea?" Nu spun că aceste întrebări nu trebuie să fie luate în considerare, sau că n-ar trebui să ne bucurăm de sport ca modalitate de a ne petrece timpul liber sau ca să ne distrăm – și eu o fac. Totuși dacă nu i se oferă sinelui nostru posibilitatea de a se exprima, atunci viziunea noastră periferică poate fi blocată și ea este vitală pentru a vedea tot tot ceea ce nu vor

Figura 14: Noi suntem un punct de atenție în infinitul ocean de conștiință.